

PDF hosted at the Radboud Repository of the Radboud University Nijmegen

The following full text is a publisher's version.

For additional information about this publication click this link.

<http://hdl.handle.net/2066/54132>

Please be advised that this information was generated on 2017-12-06 and may be subject to change.

Boom Juridische uitgevers
Postbus 85576
2508 CG Den Haag
T (070) 330 70 33
F (070) 330 70 30
E info@bjv.nl
I www.bju.nl

EstateTip Review

Afl. 2006-26

31 mei 2006

Gecertificeerd schenken

Welke cadeaus pakken we met 'certificaatpapier' in?

Over de emotionele bezwaren die een cliënt te berde kan brengen indien u met het oog op onder meer tarief- en vrijstellingsoptimalisatie adviseert om met *giften*, al dan niet in een 'schenkingsplan', vermogen over te hevelen, berichtten wij u al eerder (zie bijvoorbeeld *EstateTip Review* 2006-09). We constateerden dat vele van deze bezwaren met 'vormgeving op maat' konden worden weggenomen en stelden de *herroepelijke* schenking/gift als één van de mogelijke opties voor (*EstateTip Review* 2006-11).

Het zijn evenwel niet slechts *emotionele* maar veelal ook *praktische* bezwaren die de opzet en uitvoering van een 'schenkingsplan' in de weg kunnen staan.

Zo is het vermogen van een schenker niet zelden *pluriform* samengesteld, met goederen die een verschillende waarde en waardeontwikkeling kennen. De vaak door ouders gewilde gelijkheid tussen de kinderen komt dan in gevaar omdat giften van dezelfde soort goederen niet mogelijk zijn, en het overhevelen van verschillende goederen aan verschillende kinderen leidt tot verschillen van 'economische' aard. Ook bestaat het over te hevelen vermogen vaak uit niet of slecht *deelbare* goederen. Denk maar eens aan kunst- of antiekobjecten of -verzamelingen. Vanwege de 'ondeelbaarheid' valt een overheveling daarvan niet te rijmen met een optimaal gebruik van tarieven en vrijstellingen. Bovendien ontlenen dergelijke objecten niet zelden hun – hogere – waarde aan het feit dat zij juist tot die verzameling behoren. Nog daargelaten de gevallen dat de schenker voorlopig het (kijk)genot van kunst of antiek wil behouden.

Aan vele zo niet alle geopperde bezwaren zou wellicht tegemoet kunnen worden gekomen door het opzetten van een '*gecertificeerd schenkingsplan*'. In grote lijnen komt dit neer op het certificeren van de betrokken objecten door overdracht daarvan aan een rechtspersoon, veelal een *stichting*, tegen uitreiking van certificaten, die vervolgens 'object' van het schenkingsplan worden. Zoals bekend, bewerkstelligt een certificering een splitsing tussen '*zeggenschap*' over en '*economisch belang*' bij het gecertificeerde vermogen. Het stichtingsbestuur, veelal gevormd door – onder andere – de schenker(s), behoudt de 'macht' en het (kijk)genot over de gecertificeerde goederen. Het 'economisch belang' wordt via de schenking van de certificaten overgeheveld. Zie over het gecertificeerd schenken onder andere,

H.P.W.M. Peeters, W. Burgerhart, Gecertificeerd schenken. Het cadeau moet ingepakt blijven!, *Fiscaal Tijdschrift Vermogen* 2001, nr. 12.

In civielrechtelijk opzicht is de certificering een bekende en vertrouwde aanpak, waar de meeste, zo niet alle, kinderziekten wel genezen zijn. Fiscaal gezien is en blijft het evenwel oppassen. Certificeringsstructuren worden door de fiscus met argusogen bekeken, zo blijkt wel uit het Besluit van 19 december 2002, nr. CPP2002/3210M (zie over dit besluit onder andere, H.P.W.M. Peeters, J.A.L.J. Vermeulen, Gecertificeerd schenken. Moet het cadeau verplicht uitgepakt worden?, *Fiscaal Tijdschrift Vermogen* 2004, nr. 1). In dit besluit wordt met name 'hoog ingezet' op de toepasselijkheid van artikel 10 SW 1956.

In fiscalibus is onder meer belangrijk of de gecertificeerde goederen met de uitgegeven certificaten *vereenzelvigd* kunnen en mogen worden. Nemen de certificaten bijvoorbeeld voor de heffing van inkomstenbelasting dezelfde plaats in als de gecertificeerde goederen?

Deze vraag speelt al enige tijd ten aanzien van het certificeren van Box III-vermogen, en – vanzelfsprekend – in het bijzonder met betrekking tot '*vrijgestelde bezittingen*'.

Artikel 5.8 lid 1 Wet IB 2001 bepaalt bijvoorbeeld:

'Tot de bezittingen behoren *niet* voorwerpen van kunst en wetenschap, tenzij deze hoofdzakelijk als belegging dienen.' [cursivering van ons, SBS]

Lid 3 van dit artikel voegt er nog aan toe dat dergelijke voorwerpen die deel uitmaken van een verzameling niet door dit enkele feit als belegging aangemerkt worden.

Uit de Parlementaire Geschiedenis van de Wet IB 2001 was al duidelijk dat de wetgever de certificaten niet – zonder meer – wenste te vereenzelvigen met de gecertificeerde goederen.

Het 'gevaar' zal duidelijk zijn. De voorwerpen van kunst en wetenschap maken geen deel uit van de rendementsgrondslag in Box III, de certificaten doen dat mogelijk wel als gevolg waarvan een 'belastingdruk' ontstaat van 1,2% van de waarde van bedoelde voorwerpen.

Recent heeft de staatssecretaris van Financiën ter zake van de Evaluatie belastingherziening 2001 (Brief van 7 april 2006, nr. AFP06-190) uit de doeken gedaan wat hij vindt van 'Certificaten die betrekking hebben op kunstcollecties'.

Hij schrijft het volgende:

'De vrijstelling voor voorwerpen van kunst en wetenschap is alleen van toepassing wanneer een belastingplichtige de volle eigendom heeft van het voorwerp van kunst of wetenschap. Van volle eigendom is sprake als men het *volledige gebruiks- en genotsrecht en het gehele belang bij de waardemutatie* van het voorwerp van kunst of wetenschap heeft. (...) Om de bestaande praktijk waarbij kunst vaak in bruikleen wordt gegeven aan musea niet te frustreren, is toegestaan dat de vrijstelling ook in dergelijke gevallen van toepassing is. Daarmee is echter geenszins beoogd de vrijstelling uit te breiden tot juridische

constructies waarbij de bezitting van een individuele belastingplichtige bestaat uit een certificaat dat alleen een vorderingsrecht op de juridische eigenaar (een stichting) van het voorwerp van kunst of wetenschap is. Het is mij bekend dat voor dergelijke juridische structuren ook andere dan fiscale motieven bestaan. Dat is naar mijn oordeel echter geen reden om af te wijken van het oorspronkelijke uitgangspunt dat de vrijstelling niet is opgenomen voor vorderingsrechten.’ [cursivering van ons, SBS]

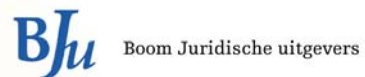
Heldere taal, in ieder geval voor de vrijstelling van kunst of antiek. Certificeren leidt mogelijk tot forfaitaire rendementsheffing. Iets om nadrukkelijk rekening mee te houden (zie ook *EstateTip Review* 2005-42)! Te meer als men zich realiseert dat er gezien de door de Staatssecretaris gekozen bewoordingen ‘volledige gebruiks- en genotsrecht’ en ‘gehele belang bij de waardemutatie’ hoogstwaarschijnlijk ook gevaar dreigt voor de andere vrijstellingen in Box III, indien de daaronder vallende bezittingen worden gecertificeerd.

Tot volgende week!

ScholsBurgerhartSchols

Boom Juridische uitgevers

www.scholsburgerhartschols.nl

www.bju.nl

© 2006 Boom Juridische uitgevers / ScholsBurgerhartSchols

Hoewel de uiterste zorg is besteed aan de inhoud van *EstateTip* aanvaarden de uitgever en de redactie geen aansprakelijkheid voor onvolledigheid of onjuistheid.